

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5811/21
13.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Баковић, председника већа, Весне Дамјановић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Славица Игњатовић, адвокат из Младеновца, улица Краља Петра Првог бр.246, против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Марковић, адвокат из Младеновца, улица Краља Александра Обреновића 80/2 и ВВ из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник за пријем писмена Драгана Глумац из Рајковца, ул.Станоја Бугарског бр.6, ради утврђења права својине по основу стицања у брачној и ванбрачној заједници, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Младеновцу П 395/2020 од 11.5.2021. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиље и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Младеновцу П 395/20 од 11.5.2021. године.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је по основу заједничког стицања у браку са сада пок. ГГ, бившим из ..., сувласник са 1/2 идеалног дела на непокретној имовини и то: на породичној стамбеној згради изграђеној на к.п.бр. ... "..." површине 0.24.10 ха уписаној у лист непокретности бр... к.о. ... са целим уделом на сада пок.ГГ, као и праву коришћења исте катастарске парцеле к.п. ... "..." површине 0.24.10 ха, на сувласничком уделу од 4/9 на к.п.бр. ... Пут "..." укупне површине од 0.05.58 ха која је уписана у л.н.бр. ... КО ..., што су тужени ББ као ванкњижни власник к.п.бр. ... и објеката на истој парцели и 1/3 дела к.п.бр. ... по основу уговора о доживотном издржавању, закљученог између ББ, као даваоца издржавања и пок.ГГ, као примаоца издржавања, који уговор је оверен пред Општинским судом у Младеновцу дана 3.3.2003. године под бројем ЗР 23/03 и као законски наследник сада пок. ГГ и тужена ВВ, као законски наследник сада пок.ГГ, обоје на 1/9 дела к.п.бр. ... к.о. ..., дужни признати и дозволити тужиљи издавајње и укњижбу њеног сусвојинског удела и права коришћења на 1/2 идеалног дела означених непокретности у року од 15 дана. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је ништав уговор о

доживотном издржавању ЗР 23/03 од 3.3.2003. године закључен између сада покојног туженог ГГ, као примаоца издржавања и туженог ББ, као даваоца издржавања, у односу на породичну стамбену зграду изграђену на к.п.бр. ... "..." у пов. од 0.24.10 ха уписане у ЛН ... к.о..., што је тужени ББ дужан признати и предати тужиљи у државини њен својнски удео на кући и омогућити јој право коришћења к.п.бр. ... "..." у пов. од 0.24.10 ха, уписане у ЛН ... к.о. ... на којој је кућа изграђена, као и коришћење к.п.бр... пут "..." у пов. 0.05.58 ха уписане у л.н... к.о. ... са уделом од 4/9 ради уласка на к.п. бр. ... све у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженом ББ на име трошкова парничног поступка плати износ од 358.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против наведене пресуде тужиља је благовремено изјавила жалбу, побијајући пресуду у целости из свих законом прописаних разлога.

Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14 са свим каснијим изменама и допунама) па је нашао да жалба тужиље није основана.

Тужени ББ је доставио одговор на жалбу.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се наводима жалбе указује на друге повреде поступка које би биле од утицаја на правилност ожалбене пресуде. Изрека побијане пресуде је јасна и разумљива, не противречи сама себи ни разлозима датим у њој, а у образложењу пресуде је наведено довољно разлога о свим битним чињеницама за одлучивање па се њена законитост и правилност могу испитати, због чега се неосновано жалбом тужиље указује да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 ст.2 тач.12 ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и сада пок. ГГ су закључили брак 20.10.1963. године у ..., из ког брака имају заједничку ћерку ВВ, рођену ...1964. године. Након закључења брака супружници су живели у ..., у породичној кући ГГ оца, у заједници са његовим родитељима, братом ДД, снајом и ГГ сестром, све до 1966. године када је сада пок. ГГ добио службени стан у... у улици ...и када се породица преселила у тај стан површине 37 м². Сада пок. ГГ је био запослен у континуитету од 1961. године па надаље, током брака се и школовао, те је школске 1963./64. године завршио за ВКВ бравара, 1972. године за руковоаца котлова, а 1973. године четврти разред металске школе у Загребу. Тужиља је била запослена ... од 1970. до 1985. године, када је остварила право на пензију. Решењем од 23.12.1975. године сада пок. ГГ је од ООУР-а за стамбено привређивање Нови Београд добио на привремено коришћење службени стан у улици ..., површине 48 м², без стицања станарског права. На овој адреси пријављен је од 1.6.1976. године, а стан је могао да користи почев од 1.1.1976. године. Брак тужиље и сада пок. ГГ разведен је правноснажном пресудом од 16.6.1975. године. По разводу брака, сада пок. ГГ се иселио из стана у ..., на коме је као закупац одређена тужиља која је 1994. године исти откупила. 1981. године сада покојни ГГ је

закључио брак са ЂЂ, са којом има заједничког сина, овде туженог ББ, рођеног 1983. године. Тај брак је разведен 1986. године, а стан у ... је касније откупио ГГ. Сада пок. ГГ је са сином ББ 10.2.2003. године закључио уговор о доживотном издржавању којим је кућу у ... заједно са кат. парцелом бр. ... и 1/3 дела кп.бр. ... оставио сину ББ као даваоцу издржавања. ГГ је преминуо 18.1.2014. године. Због постојања уговора о доживотном издржавању на преосталој имовини као његови наследници оглашени су овде тужени ББ, син из другог брака и тужена ВВ, ћерка из првог брака. Сада пок.ГГ је од свог оца добио на поклон део парцеле за градњу куће у ... која је предмет овога спора, а мајка тужиле је обезбедила новчана средства за материјал и градњу куће продајом своје имовине (земље) у ... Радове на темељу, зидању и стављању плоче су извели ЕЕ са сином, братом ЖЖ и још неколико радника у лето, а преградне зидове унутар куће, унутрашњу и спољну малтерацију радио је ЗЗ по уговору закљученим 23.8.1975. године са ГГ оцем. Према рачунима из 1975. године и надаље који гласе на ГГ оца ИИ, плаћена је резана грађа за кров и терасу, купљена цигла за кућу у Великој Плани, шодер у Великој Морави, цреп у Кикинди, као и бетонско гвожђе и цемент. ГГ родитељи су имали борачке пензије, стим да је мајка ту пензију стекла 1980. године. ГГ сестра се током седамдесетих година преселила у Канаду. Према рачунима, који гласе на име ЈЈ, мајке ГГ, грејање у кућу је уведено после 1980. године, а струја је уведена 1984. године. Након парцелације, ГГ отац је 1981. године и формално синовима поконио парцеле на којима су већ биле саграђене куће, пок. ГГ и другог сина ДД. 2003. године сада пок. ГГ је поднео захтев за легализацију објекта. Након прибављене потребне документације 2004. године одобрена је употреба објекта. ГГ је имао штедну књижицу код "Београдске банке" од 1979. до 1982. године на којој је имао 380.000,00 ондашњих динара. Сада пок. ГГ је ангажовао КК 1979. године да у кухињи и купатилу спроведе воду и канализацију, бетонира подове, стави плочице. Вештак грађевинске струке је најпре описао радове и вредност објекта у време градње и вредност у моменту вештачења, те допунског вештачења с обзиром на протек времена, узимајући у обзир амортизацију, вредност парцеле и однос вредности радова и вредности саме парцеле. Обављено је вештачење од стране вештака геодетске струке на околност идентификације парцеле и објекта на њој, као и вештачење економско финансијске струке а на околност удела тужиле у стицању заједничке имовине.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да сагласно одредбама члана 168, 170 и 171 ПЗ тужбени захтев није основан с обзиром да је градња куће започета у августу месецу 1975. године када је брак судски разведен, да су градњу започели ... који су на кући на плочи радили око 20 дана, да је затим у истом месецу закључен и уговор са ... који је наставио градњу, те да су и даље радове наставили радници које је ангажовао ГГ отац с обзиром да је ГГ радио и живео у ..., да парцела на којој је кућа грађена бивши супружници нису купили већ је иста ГГ најпре усмено а касније и у писменом уговору покљоњена од стране оца. Даље је утврђено да је сада пок.ГГ од 1.1.1976. године живео на ... у улици ..., а не у заједници са тужилом и ћерком. Такође, тужилца није доказала да јој је њена мајка од продаје плаца 1975. години дала новац и да је исти утрошила на градњу куће у ... На основу свега напред наведеног, првостепени суд је оценио да није основан ни део тужбеног захтева за утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању с обзиром да током поступка није утврђено да имовина којом је пок.ГГ располагао уговором о доживотном издржавању у корист свог сина, овде туженог ББ, стечена током трајања заједнице

живота тужиље и сада пок.ГГ те је одлучио као у ставу другом изреке ожалбене пресуде.

Оцењујући наводе жалбе тужиље, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и за своју одлуку дао јасне и довољне разлоге, које у свему као правилне прихватио овај суд, као другостепени.

Неосновани су наводи жалбе тужиље да је суд на основу изведених доказа могао само да утврди да је предметна породична стамбена зграда почела да се гради 1973. године, те да из исказа тужиље и саслушаних сведока ЖЖ, његовог брата ЕЕ, сведока ЛЛ и његовог оца ЕЕ те ЗЗ, ЉЉ, ММ, НН и ЊЊ произилази чињеница да је предметна кућа почела да се гради у време трајања брачне заједнице 1973. године и да је иста завршена 1975. године, да суд исказе ових сведока уопште није ценио а да су се исти на јасан и потпун начин изјашњавали о значајној чињеници у погледу времена изградње породичне стамбене зграде, те да је нејасно на основу којих доказа је суд утврдио да градња није отпочела 1973. године већ 1975. године.

Наиме, према одредби чл.7 ст. 2 Закона о парничном поступку, суд утврђује све чињенице од којих зависи одлука о основаности захтева. Према садржини одредбе чл.8 овог закона произлази да суд по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка одлучује које чињенице ће узети као доказане. Обавеза је суда да на одговарајући начин образложи како је и на који начин утврдио релевантне чињенице, јер слободна оцена доказа не дозвољава произвољност, арбитрарност и слободно закључивање, већ суштинску анализу и оцену сваког доказа по његовој унутрашњој вредности и узајамној вези са другим доказима или утврђеним чињеницама. Правилна оцена исказа парничних странака и исказа сведока подразумева оцену њиховог држања пред судом, сагласност њихових исказа са исказима осталих саслушаних лица и другим изведеним доказима, неспорним и општепознатим чињеницама, да ли сведок има непосредних или посредних сазнања о догађају о коме сведочи, као и оцену општег утиска који сведок односно странке остављају на суд приликом давања исказа. У том контексту, првостепени суд је утврдио да је ГГ са својом породицом, родитељима и од помоћи сестре финансирао изградњу целе куће док је плац добио на поклон а све након развода брака са АА, што је потврђено и приложеним рачунима почев од 1975. године па на даље као и исказима саслушаних сведока ЗЗ, КК, ОО, ПП, РР и ДД. Тужилца на којој је био терет доказивања супротне тврдње да рачуни за куповину грађе из 1975. годније представљају рачуне за градњу нечег другог а не куће, овакве тврдње током поступка није доказала. Утврђено је да у градњи куће није учествовала ни ГГ друга жена СС што иста не спори. Такође, у прилог чињенице да је кућа грађена 1975. године након престанка заједнице живота ГГ и АА, чак и након формалног развода брака у јуну месецу, указује и то да је тужилца мајка плацеве за које тврди да их је продала и новац дала ћерки и зету за градњу куће продала 1975. године а не раније, те се код чињенице да тужилца наводи да је градња почела 1973. године и иста завршена 1975. године јасно и логично закључује да новац од продаје плацева у 1975. години никако није могао бити уложен у градњу куће 1973. години. Стога првостепени суд није поклатио веру исказу тужиље у делу у коме је тврдила да је градња куће започета

1973. години имајући у виду и приложене неспорне рачуне као и исказе радника који су то демантовали. Дакле, имајући у виду да је током првостепеног поступка несумњиво утврђено да је предметна кућа грађена након престанка брачне заједнице тужиље и сада покојног ГГ, то се наводима жалбе тужиље не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања.

Неосновани су наводи жалбе тужиље којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања везано за моменат престанка брака, указивањем да је након званичног развода брака 1975. године пок.ГГ живео са њом у истом стану још 2 године односно до 1977. године када се из истог иселио, да је то потврдио и сам ГГ у свом исказу датом у поступку који је вођен пред Четвртим општинским судом у Београду у предмету Р1 946/93 где је саслушан у својству сведока изјавио да се 1975. године развео од тужиље и након 2 године од развода напустио стан. Ово због тога што је првостепени суд из исказа саслушаних сведока, комшија неспорно утврдио да се сада пок.ГГ уселио у други стан, у ... улици уочи нове 1976. године а што је потврђено и од стране полиције која је доставила потврду о пријави пребивалишта за именованог. Осим тога, чак и када би биле тачне тврдње тужиље да је пок.ГГ две године након развода брака 1975. године, односно до 1977. године живео у истом стану са тужиљом, тужиља током поступка није доказала да је у том периоду између њих постојала економска заједница, односно да су у том периоду заједничким радом и средствима стекли имовину која би била предмет брачне односно ванбрачне деобе.

Приликом одлучивања, овај суд је имао у виду и све остале наводе жалбе, али је код напред наведеног оценио да исти нису од утицаја на доношење другачије, за тужиљу повољније одлуке, па их посебно не образлаже сходно чл.396 ЗПП-а.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке ожалбене пресуде, јер је иста донета правилном применом одредаба члана 153 и 154 ЗПП, а које чине потребне трошкове туженог за вођење ове парнице одмерени према важећој Адвокатској и Таксеној тарифи у време одлучивања.

Имајући у виду све напред изложено, Апелациони суд у Београду је применом чл.390 ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Зорица Ђаковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић